

[Svend E. Johansen.]

deltet, at 5 af Rigsdagens Partier, nemlig Socialdemokratiet, Det radikale Venstre, Venstre, Det konservative Folkeparti og Danmarks Retsforbund var traadt i Samarbejde, at disse Partier havde lagt de modstridende Partiinteresser til Side, at de stod sammen paa et fælles nationalt Grundlag, og at de vilde gaa ind i en fordomsfri og hurtig Løsning af Tidens Opgaver.

Ja, Gud bedre det. Allerede i Starten benyttede de sig af gammelkendte politiske Tricks. De proklamerede Samling paa et dansk, nationalt Grundlag, men de havde ikke vist den naturlige Gestus at forhøre, om andre af Rigsdagens Partier vilde være med i en saadan national Samling. Med andre Ord: de monopoliserede Samling og Danskhed for at skabe en Skillelinie, der skulde stemple alle andre end netop disse 5 Englegrupper som udanske. Som Følge heraf udsendte Oppositionen, med Undtagelse af den kommunistiske Gruppe, en Erklæring, hvori man ridsede et Samarbejdsgrundlag op paa Basis af 8 Punkter, som sikkert er det høje Tings Medlemmer velkendte. I naturlig Konsekvens heraf anmeldte jeg Det nationale Genrejsningsparti som politisk Parti.

I de 8 Punkter hedder det bl. a., at „Systemet Stauning afløses snarest gørligt af en Regering, der har Vilje og Evne til at genrejse vort Folk politisk, økonomisk og moralsk, og som er i Stand til at bringe os i det rette Forhold til det nye Tyskland.“

Det kan siges, at denne Udtalelse hen-satte den nydannede Folkefront i et Raseri, der gav sig Udslag i en nedrig og usand, men konsekvent gennemført Agitation mod Oppositionen.

Sjældent er der her i Landet set Mage til skammelig Skuespil, bl. a. med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i en af Hovedrollerne. Vi var udanske, vi besudlede vor egen Rede, vi var Landsfor-rædere og meget, meget mere af samme Tønde. De Forgiftningscentraler, der her i Landet gaar under den falske Varebetegnelse af fri Presse, gør ogsaa deres Arbejde maalbevidst. Dag ud og Dag ind pumper de Løgner om Udanskhed og Landsfor-ræderi ind i deres modstandsløse Læsere. Forvrængning og Tilsnigelser hører til Dagens Orden. Folkeforgiftningen er sat i System under „Politiken“s Førerskab. Det skal indrømmes Raadhuspladsen, at dér har man Elegancen, hvor Farimagsgade kun kender Plumheden, men for at citere

Kipling: „Oberstens Lady og Judy O'Grady er Søstre set indvendig fra.“

Hvad Systemet ikke aabent turde lægge Navn til, det cirkulerede som underjordisk Agitation i Form af Kædebrev og Hviskekampagner. Alt var brugeligt, blot det svinede Folkefrontens Modstandere til i den tilsigtede Grad. Og hvad angriber man saa? Hvad er man egentlig saa forarget over? Er det Udtalelsen om, at vi vil bringe os i det rette Forhold til det nye Tyskland? Det maa da staa klart for enhver, der nøgternt og roligt kan tage Stilling til Tidens reale Spørgsmaal, at det er en Livsbetingelse for Danmark at komme i det bedst mulige Forhold til vor sydlige Nabo. Det skulde vi have været for længe siden; nu er det paa høje Tid. Danmark kan ikke melde sig ud af det europæiske Samfund, og kunde det, skulde det ikke gøre det. Tværtimod er det dansk Politik's fornemste Opgave at skabe den bedst mulige Placering for vort Land i det Storeuropa, som kommer, som vi ikke kan undvære, og hvor vi har vor store betydningsfulde Mission at udøve. Vi skal ikke ind i dette Samarbejde som Vasalstat — afgjort ikke. Vi skal møde dér som ligeberettiget Partner, men vi skal ind i dette Samarbejde. Hvad galt er der i det Synspunkt? Selvfølgelig intet! Hvorfor er vi saa „udanske“? Det forekommer mig, at den høje Regering, da den tiltraadte den 8. Juli, lod Udenrigsministeren udsende en Erklæring, der tolkede Nødvendigheden af og Beredvilligheden til et Samarbejde med det nye Tyskland.

Yderligere forekommer det mig, at denne Erklæring indeholdt en særdeles smigrende Kompliment til den tyske Værnemagts straalende Resultater. Denne Erklæring blev tiltraadt af samtlige Regeringens Medlemmer, ogsaa af daværende Minister Christmas Møller. Hvorfor farer han saa nu Land og Rige rundt og hæfter Prædikater „udansk“ paa alle dem, der ikke hører til hans Folkefronts Liga? Det er det skinbarlige Hykleri.

Altsaa, det kan ikke være vort Krav om det rette Forhold til det nye Tyskland, der er Aarsag til Folkefrontens ubændige Raseri. Hvad er det da? Er det Kravet om, at vort Folk skal genrejses, politisk, økonomisk, og moralsk? Statsministerens forskellige Udtalelser kunde tyde paa, at det er her, Tampen brænder. Men det er da i hvert Fald ikke noget udansk Krav! Lørdag d. 21. September udtalte Statsministeren: „Her trænges ikke til Genrejsning, men her tiltrænges Ro og Fred til fortsat samfunds-